

kommer ikke frem paa dette Budget, saaledes, at vi bidrage til at lette de Tryk, hvorunder Mange kunne lide ved den nuværende Samsundsordning. Jeg nævnte før ved en Betragtning af Indtægtsfiden; at, naar vi skulle have Indtægter ind i Statskassen, have vi forholdsvis haft temmelig let ved at finde dem, der ikke have Meget; men komme vi til Udgiftsfiden, have vi ligeledes meget sparsomt tænkt paa dem. Vi mærke ikke, at der er Andre, der trænge til Lægebed, end den lille Embedsstat i Staten. Jeg tror ikke, at det er heldigt, men jeg siger ogsaa her, at vi ikke kunne tænke paa, at alt Nyt er godt og alt Gammelt slet; men der skulde ikke være denne Stagneren, der skulde søges en Forandring med Hensyn til disse Forhold, og ligesom jeg haaber, at der ved Indtægtsfiden fremtidig maa komme Forbedringer, saa at vi mere og mere faae Skatterne lagt over paa den virkelige Skatteevne, saaledes haaber jeg ogsaa, at vi skulle med Hensyn til Udgiftsfiden kunne slippe for unyttige Regjeringsudgifter, og derved komme til at bidrage til at hjælpe de Krafte i Samfundet, som af forskjellige Tryk holdes nebe. Jeg skal, skjøndt det er temmelig tidlig paa Dagen og der er langt til Midnat, ikke opholde det ærede Thing ud over det Fornødne med Hensyn til Betragtninger af denne Natur. Svad forsvort Forslaget angaar, der jo er sat til Forhandling i sin Helhed, skal jeg kortelig sige, at jeg betragter dette Budget som et smukt Vaabensstillandsbudget. Jeg antager, at man stilltende har indtaget en Stilling, i Følge hvilken der er et Slags bevæbnet Vaabensstilland, og jeg mener, at efter Behandlingen af Forslaget har Flertallet holdt sit Omraade paa det Gebet, som det har indtaget under sin Vaabensstillands Stilling. Hvis Forandringen dette Budget kunde indeholde, hvis det gik over til at blive et Fredsbudget, det vil sige ikke i den Forstand, i hvilken det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (S. Nør) mener, men i politisk Forstand et Fredsbudget, skal jeg ikke komme nærmere ind paa at udvilde. Jeg antager ikke, at det kan lykkes den nuværende Regjering at faae et Finantsbudget, der i politisk Forstand vilde blive et Fredsbudget; men derimod vil jeg sige, at skulde det nuværende Budget gaa over til f. Ex. at blive et Krigsbudget, — det kunde ogsaa hende, thi selv om vi vebtage det, er det jo endnu ikke Lov, — er jeg tilbøjelig til at tro, at det kunde komme til at se meget betydelig anderledes ud, det kunde faae meget betydelige Forandringer baade fra den ene og den anden Side (Ankjer: Den, som dør af Stræk, skal begraves i Kendeftenen!). Det er fuldstændig rigtigt, det har altid været mit Valgsprog, en af mine Yndlingsætninger. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ankjer) siger, at den, der dør af Stræk, skal begraves i Kendeftenen, siger jeg, at det har altid været mit Valgsprog, og jeg tror ikke, jeg skulde komme til at

leve den Dag, da jeg ikke skulde kunne sige det Samme. Altsaa, jeg betragter, som sagt, dette Budget som et Vaabensstillandsbudget, og jeg antager ikke, at der er Nogen af Flertallet, som stemmer for det paa anden Maade. Derved er ikke sagt, at det ikke kunde modtage Forbedringer, hvis det gik over til at blive et Fredsbudget; men jeg er ogsaa overbevist om, at det kunde modtage meget væsentlige Forandringer, hvis det gik over til at blive et Krigsbudget. En nærmere Skildring af den Vaabensstilland, som for Tiden finder Sted, har jeg ikke til Opgave at udvilde. Der foreligger ikke nogen Opfordring til en Antydning i den Retning, og jeg skal derfor kortelig med disse Bemærkninger sige, at hvem der tror, at denne Vaabensstilland ogsaa vil være et magtigt Vaaben til Fremme af de Formaal, som Demokratiet har sat sig, for saa vidt som det utvivlsomt ogsaa under en saadan Stilling mere og mere vil gaa op for Folket i Almindelighed, hvad der er vor politiske Ulykke, — dem, siger jeg, der tro dette, og som for Tiden vilde indtage denne Holdning, anbefaler jeg at stemme for Budgettet.

Føgger: Vi pleie gjerne at lade Ordføreren slutte Forhandlingen om Finantsloven med en Oversigt som den, den ærede Ordfører nu har givet, og jeg skulde ikke have afsægt fra denne Sædvane, dersom der ikke i de Betragtninger, han fremsatte af finantsiel Natur, havde været et enkelt Punkt, som jeg dog tror at burde knytte nogle Bemærkninger til. Jeg skal for det Første tillade mig at bemærke, at, forsaavidt den ærede Ordfører udtalte et Ønske om, at man kunde komme til en noget heldigere Fordeling af Skattebyrden, vil det være den ærede Ordfører bekiendt, at denne Tanke ingenlunde ligger fjernt for mig, men jeg skal tillade mig at anmode den ærede Ordfører om at opkaste sig selv det Spørgsmaal, om han tror, at vi under hans finantsielle Ledelse ere komne dette Maal nærmere. Det forekommer mig, som om vi nu staa det ikke saa lidt fjernere, end vi gjorde det for to Aar siden. Jeg skal dernæst med Hensyn til et andet af det ærede Medlem fremsat Spørgsmaal, nemlig om Udgiftsfiden, gjøre den Bemærkning, at den ærede Ordfører efter min Anstuelse ikke ganske har skiftet Ret, naar han saa stærkt har fremhævet Embedsstændens Stilling og Udvikling, og naar han har lagt den Vægt, han har gjort, paa Tanken om, at man skulde formindste den ved at overdrage de lokale og selvvalgte Myndigheder en Del af det Arbejde, som nu udføres ved Embedsstændet. Jeg skal tillade mig at fremspørg for Thinget, at den Tanke om saaledes at frembringe betydelige Beparelser i vor Administration ved at lade Kommunerne og andre lokale Myndigheder overtage en stor Del af den Byrde, som tidligere paahvilede Embedsstændet, er omtrent den første finantsielle Tanke, som jeg har hørt i denne Sal, da jeg for 25 Aar siden traadte her-